

ség hováfordítása tárgyában is alkalmazni kell. Az igazgatóságnak az üzletévi jelentésében elő kell adnia, hogy a jelen rendelet rendelkezéseit alkalmazta.

A pénzügyintézeteknek a P. K. közbenjöttével foganatosított önkéntes felszámolása tárgyában kibocsátott rendeletek alapján engedett halasztás idejének újabb meghosszabbításáról kiadott 1936. január 29-én hatályba lépett 590/1936. M. E. számú rendelet (B. K. 23. sz.). Az 1919/1917. M. E. sz. rendelet 7. §-a a feloszló pénzügyintézet részére a felszámoló P. K. vagy az általa kijelölt személy megbízását megelőzően keletkezett magánjogi címen alakuló mindazon pénztartozások teljesítésére, amelyeket a rendelet a halasztás alól ki nem vesz, három hónapra terjedő halasztást enged, melynek határidejét a pénzügyminiszter a P. K. kérelmére meghosszabbíthat. A halasztás összes tartama azonban hat hónapot meg nem haladhat. Legutóbb az 1800/1934. M. E. sz. rendelet e szabályt akként módosította, hogy a halasztás összes tartama hat évet nem haladhat meg. Az új rendelet értelmében a halasztás összes tartama a pénzügyminisztertől engedett meghosszabbításokkal együtt 8 évet nem haladhat meg. Dr. P—ő.

JOGGYAKORLAT.

A judikatura kiemelkedő döntései. A gazdasági lehetetlenülés köréből megemlítendő a P. IV. 4448/1935. sz. ítélet, amely kimondja, hogy gyógyszerári jogosítvány átruházásáért fizetett járadékszerű ellenérték a gazdasági viszonyok változása alapján a Pp. 413. §-a szerint leszállítható. A Kúria szerint az ily járadék nem függ viszonyszolgáltatástól, mivel az egyik fél a szerződés alapján korábban már teljesített.

*

Ha az ítélet rendelkező része aranydollárnak megfelelő pengőösszegben marasztal, a sorozás 5.71-es árfolyamon történik akkor is, ha az ítélet indokolása a rendelkező résszel ellenében azt állapítja meg, hogy a dollár átszámítási árfolyama a teljesítéskori tőzsdei középárfolyamon veendő figyelembe, mivel az aranydollárt sem a tőzsdén, sem a Magyar Nemzeti Bankban nem jegyzik, annak tehát nem lehet középárfolyama és mert az ítélet indokolásának a rendelkező részt lerontó erőt tulajdonítani nem lehet. (Pk. V. 1100/1935.)

*

A férj nem követelhet feleségétől tartást azon az alapon, hogy a feleség házassági szerződésben kötelezte magát a háztartási költségek viselésére. A különélő vagyontalan és keresésképtelen férj eltartást feleségétől csak akkor követelhet, ha az eltartást közös lakásban feleségének magatartása miatt nem élvezheti és önhibáján kívül jogos okból él külön. Különösen áll ez akkor, midőn a férj maga vallotta, hogy a házasság megkötésével célja nem a feleséggel való házaseslet folytatása, hanem